

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 155
din 01.03.2017

Dosar nr.: 301/2016

Petiția nr.: 2529/20.04.2016

Petent:

Reclamat: -

Obiect: Prevederi legale discriminatorii în Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1.

I.2. Numele și reședința reclamatelor

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul reclamă ca fiind discriminatorii conținutul art.62 alin.3 și art.65 alin.3 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, respectiv la stabilirea stagiului de cotizare necesar acordării pensiei anticipate nu se iau în considerare perioadele asimilate la art.49 alin.1 lit.a)-c) și g): “ a satisfăcut serviciul militar ca militar în termen sau militar cu termen redus, pe durata legală stabilită, a fost concentrat, mobilizat sau în prizonierat;”.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare.

3.2. Prin adresa înregistrată sub nr. 2529/27.04.2016 a fost adus la cunoștință petentului că a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului asupra obiectului sesizării.

3.3. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin intermediul memoriului înregistrat sub nr. 2529/20.04.2016, petentul învederează că serviciul militar era obligatoriu, în timpul executării serviciului militar nu avea opțiunea de a fi și angajat.

4.1.2. Față de această situație, petentul este defavorizat atât din prisma faptului că a fost împiedicat în aprofundarea cunoștințelor profesionale ce ar fi permis o posibilă avansare, cât și asupra situației create la pensionarea anticipată sau anticipată parțial, întrucât stagiul militar nu se consideră vechime în muncă.

4.1.3. Aceste prevederi legale nu respectă drepturile omului, deoarece legislația României din diferite perioade l-au obligat să renunțe la calitatea sa de angajat și nu-i este acordat dreptul la vechime în muncă, decât la împlinirea vârstei de 65 ani.

4.2. Susținerile părții reclamate -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă ca fiind discriminatorii conținutul art.62 alin.3 și art.65 alin.3 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, respectiv la stabilirea stagiului de cotizare necesar acordării pensiei anticipate nu se iau în considerare perioadele asimilate la art.49 alin.1 lit.a)-c) și g): “ a satisfăcut serviciul militar ca militar în termen sau militar cu termen redus, pe durata legală stabilită, a fost concentrat, mobilizat sau în prizonierat;”.

5.2.1. **În drept**, examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de necompetență materială a C.N.C.D., Colegiul director reține că petentul reclamă că deși a executat stagiul militar obligatoriu, nu poate beneficia de vechimea în muncă acordată perioadei respective, decât la împlinirea vârstei de 65 de ani, conform legii. Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului.

5.2.2. Curtea Constituțională, prin Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art.20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr.137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri ce pot duce în ultimă instanță la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.2.3. Având în vedere Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, Colegiul director apreciază că C.N.C.D. nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative, fiind depășite atribuțiile stabilite prin O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.2 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D., potrivit Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale;
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 02.03.2017

Tehnoredactată M.M.
Motivată D.I.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

PUNCT DE VEDERE

Petentul solicită să se constate discriminarea la care este suspus prin neluarea la stabilirea stagiului de cotizare necesar acordării pensiei anticipate, a vechimii în muncă.

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- între două persoane sau situații aflate pe poziție comparabilă
- bazată pe un criteriu și pe legătura de cauzalitate între criteriul invocat și fapta descrisă
- care încalcă un drept

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante

dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii, determină soluții diferite: „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

Colegiul director, examinând conținutul petiției raportat la legislația în vigoare, apreciază că nu există o situație discriminatorie, așa cum este definită aceasta de reglementările O.G. nr.137/2000, între pensiile acordate anticipat și pensiile acordate la limită de vârstă, prin acordarea vechimii în muncă doar celor din urmă, în speță nefiind o situație comparabilă, întrucât stagiul de cotizare este întregit la acordarea pensiei la limita de vârstă.

Dincă Ilie
Membru Colegiu director